

ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ. ਇਸ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਧੀਨਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡੀਵੀ ਸਹਿਗਲ ਜੇ.

ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਟੇਟ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1982 ਦਾ FAO ਨੰ. 362 .

1 ਮਈ 1987 ਈ.

ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਸਟੇਟ ਇੰਸ਼ੋਰੈਂਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XXXIV)- ਸੈਕਸ਼ਨ 2(ੳ), 51-ੳ, 85-ਬੀ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 31-ੳ— ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਸੱਟ—ਦਾ ਮਤਲਬ—ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਸੌਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿਲ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਕਾਰਨ ਬੱਸ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਮੌਤ— ਅਜਿਹੀ ਸੱਟ-ਕੀ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਸੱਟ- ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਗਈ ਲਾਭ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ- ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਉਸ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਜੱਜ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਬੂਤ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜ਼ਖਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਖੰਡਨਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਟਾਈਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾਦਾਰ ਉਸਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਪਲ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸੋ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਉਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)।

ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ
ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ, ਜੇ.)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਰ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਹਰਜਾਨੇ/ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਅੰਤਰ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਪਰਾ ੮)।

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਸੋਹਲ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਜੱਜ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਅਦਾਲਤ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 15 ਮਈ, 1982 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

(1) ਪੀ. ਸਾਰਦਾ, ਐਸ.ਐਸ. ਚੋਪੜਾ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਲ ਕਪੂਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹੀ।

ਨਿਰਣਾ

(2) ਵੀ. ਸਹਿਗਲ, ਜੇ.— (1) ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਐਕਟ, 1948 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਅਧੀਨ ਇਹ ਅਪੀਲ, ਜੱਜ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 15 ਮਈ, 1932 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੋਰਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (6-ਏ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 75 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਉਸਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਅਧੀਨ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 1 ਵਿਧਵਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2, 3 ਅਤੇ 4 ਨਾਬਾਲਗ ਧੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 5 ਅਤੇ 6 ਮ੍ਰਿਤਕ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਹਨ।

(3) ਵੇਜ਼, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕੋਲ ਡਰਾਈਵਰ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(9) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਦਫਤਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੀਮਾ ਨੰਬਰ 12/2050892 ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। 7 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਬੱਸ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਯੂ.ਈ.-273 ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਰਾਣੀਆਂ ਲਈ ਚਲਾਇਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੂੰ 7 ਅਤੇ ਜਨਵਰੀ, 1978 ਦੀ ਦਰਮਿਆਨੀ ਰਾਤ ਲੰਘਣੀ ਪਈ। ਉਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਕੰਡਕਟਰ ਵੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਸੀ। ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਉਹ ਰਾਣੀਆਂ ਵਿਖੇ ਬੱਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸੌ ਗਿਆ। ਉਹ 8 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਥਾਣਾ ਲੋਪੋਕੇ ਵਿਖੇ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ।

8 ਜਨਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਡਾ: ਗੁਰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਉਸਦੀ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ 'ਦਿਲ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ' ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਸੱਟ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਹਨ। ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

(4) ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਰਾਤ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਪਿੰਡ ਰਾਣੀਆਂ ਵਿਖੇ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਸੌਂਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਾਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

(5) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(8) 'ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸੱਟ' ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ-

"ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਸੱਟ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦੁਰਘਟਨਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿੱਤਾਮੁਖੀ ਬਿਮਾਰੀ, ਇੱਕ ਬੀਮਾਯੋਗ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਭਾਵੇਂ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿੱਤਾਮੁਖੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਸੰਕੁਚਿਤ ਹੋਈ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਟੈਰੀ ਟੋਰੀਅਲ ਸੀਮਾਵਾਂ।"

(6) ਧਾਰਾ 51-ਏ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੰ. 44 ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ 1966 ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ-

"51-ਏ. *ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨ :*

ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨੂੰ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

(7) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਪਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਇੱਕ ਬੀਮਾਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵਾਪਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,

ਹਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਰਮਚਾਰੀ ਰਾਜ ਬੀਮਾ
ਨਿਗਮ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ((ਡੀ.ਵੀ. ਸਹਿਗਲ, ਜੇ.)

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ, ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਉਸ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਬੂਤ ਮੰਗਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਉਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਖੰਡਨਯੋਗ ਹੈ ਪਰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਨਾਮ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਟਾਈਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਸਾਬਕਾ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। RW 1/1 - ਮੈਡੀਕਲ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਈਐਸਆਈ ਹਸਪਤਾਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਇੱਕ ਪੱਤਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਸਬੰਧ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਸੱਟ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਸੱਟ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਵੇਂ ਸਟਾਈਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਬੱਸ ਅੰਦਰ ਦਿਲ ਬੰਦ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਤੋਂ ਰਾਣੀਆਂ ਲਈ ਬੱਸ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਬੱਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸੌ ਗਿਆ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਲ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੇਵਾਦਾਰ ਉਸਦੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ, ਜਿਸ ਪਲ ਉਸਨੂੰ ਦਿਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਦੌਰਾਨ ਬੱਸ ਵਿਚ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਸੌ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਉਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ।

(8) ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੇ ਆਪਣਾ ਦੁੱਖ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਮਾਮੂਲੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਬੀਮੇ ਲਈ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈਪਰਟੈਕਨੀਕਲ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੀਮੇ ਕੀਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤ ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਬੀਮਾਯੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਸਵੈਇੱਛਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਵੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਅਜਿਹੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(9) ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ

ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰੋਟੀ ਵਿਜੇਤਾ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਦੀ ਮੌਤ ਉਸ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੋਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 500, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਨਿਗਮ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਏ 'ਤੇ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦੇ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਵਿਆਜ ਦਾ ਅਵਾਰਡ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 85-ਬੀ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 31-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਰਜਾਨੇ/ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗਦਾਨਾਂ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। . ਇਸ ਲਈ, ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ

ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਏ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੁਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਐਮ.ਐਮ.ਪੁੰਛੀ ਜੇ.

ਰਾਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ, ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬੋਰਡ,- ਜਵਾਬਦਾਰ।

1986 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 6068 .

7 ਮਈ 1987 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ (ਉੱਚ ਸੈਕੰਡਰੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 1982 — ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 14(1) — ਦੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸਾਲ ਦਾ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ—ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ— ਇਮਤਿਹਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਫਾਰਮ ਵਿਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਈ ਗਈ—ਇਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ—ਉਮੀਦਵਾਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ—ਫਾਰਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਉਮੀਦਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ- ਕੈਨ ਡੀਡੇਟ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।-ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਨਿਯਮ-ਉਮੀਦਵਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਕੀ ਨਤੀਜਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਉਹ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਅਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਾਖਲਾ ਫਾਰਮ ਭਰ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਲੇਬਸ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਆਮ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ